

Материнство, отцовство, семья и гендерная идентичность как объекты исследований в психологии, педагогике, культурологии, лингводидактике

ЛИТЕРАТУРА

1. Фурман, А.В. Основы гендерной равенности: навчальний посібник/А.В. Фурман, Т.Л. Надвичина. – Тернопіль: Економічна думка, 2006. – 168 с.
2. Исаев, Д.Н. Половое воспитание детей: медико-психологические аспекты; [изд. 2-е, перераб. и доп.]/Д.Н. Исаев, В.Е. Каган. – Л.: Медицина, 1988. – 160 с.
3. Говорун, Т.В. Гендерна психологія: навчальний посібник/Т.В. Говорун, О.М. Кікнежді. – К.: Видавничий центр «Академія», 2004. – 308 с.
4. Кон, И.С. Ребенок и общество: учеб. пособие/И.С. Кон. – М.: Академия, 2003. – С. 207-208.
5. Літвінова, О.В. Гендерна психологія: навч. посібник для студентів вищих навчальних закладів/О.В. Літвінова. – Луганськ: Видавництво СНУ ім. В. Даля, 2010. – 236 с.
6. Горноста́й, П.П. Личность и роль: ролевой подход в социальной психологии личности/П.П. Горноста́й. – К.: Интерпресс ЛТД, 2007. – С.121-130.

Ю.М. Лук'янюк, Л.Г. Шасцяріёва

ВОБРАЗ ЖАНЧЫНЫ Ў ПРАВАСЛАЎНЫХ МАТЫВАТАРАХ

У цяперашні час актыўнасць жанчын становіцца заўважнай ва ўсіх сферах грамадскага жыцця, уключаючы палітыку і бізнэс. Многія прафесіі, якія лічыліся ў мінулым “мужчынскімі”, пераўтварыліся ў “жаночыя”, напрыклад, прафесія школьнага настаўніка, бухгалтара, лекара. Аднак дамінаванне мужчын захоўваецца – сярод заробак жанчын ніжэйшы, мужчынам аддаюць перавагу пры працаўладкаванні на высокія пасады і г.д. Для сучаснага грамадства характэрна наяўнасць такіх праблем, як няпоўныя сем’і, няроўныя шлюбы (па ўзросце, па сацыяльным становішчы і інш.), папулярнасць грамадзянскіх шлюбаў сярод моладзі, насілле ў сям’і, распаўсюджанасць жаночых медыявобразаў «Cosmo-girl» і «жанчына-Vogue». Таму, на наш погляд, узнікае неабходнасць супрацьпаставіць ім вобраз «ortho-woman» (дзяўчыны ці жанчыны), які выдатна ўпісваецца ў сучасныя рэаліі, але абапіраецца на вечныя каштоўнасці, што прапаведуюцца ПРАВАСЛАЎЕМ.

Пытаннем месца і ролі жанчыны ў розных рэлігіях прысвечаны шматлікія працы айчынных і замежных аўтараў. У працах Піфагора, Платона і Арыстоцеля змяшчаецца меркаванне аб пераважаючым становішчы мужчыны і падпарадкаванай ролі жанчыны. У эпоху Сярэднявечча таксама распаўсюджаны ідэі аб непаўнаважнасці жанчыны, падкрэсліваюцца яе негатыўныя якасці. Паралельна сцвярджаецца ідэі аб дамінаванні мужчын у сям’і і ў грамадскім жыцці. Пачынаючы з Новага часу, у сацыяльна-філасофскіх канцэпцыях выказваюцца меркаванні аб раўнапраўі мужчын і жанчын.

Сёння ў нашай медыяпрасторы з’явіўся праваслаўны жаночы «Славянка», на старонках якога і абмяркоўваюцца пытанні: “Якая яна сучасная праваслаўная жанчына, чым жыве? Ці можна ёй хадзіць на працу, ці яе доля – знакамітыя «тры К» (Kinder, Kirche, Kuchen)? Чаму яна дома павінна слухацца мужа? Ці заўсёды яна павінна хадзіць у хустцы і з малітвавамі, ці можна ёй рабіць прычоску і макіяж? Як пазнаць у натоўпе праваслаўную жанчыну?” (<http://www.slavianka.com>).

Праваслаўная царква актыўна ўзаемадзейнічае з моладзю не толькі ў рэальным жыцці (дзеінічаюць розныя сацыяльныя праекты, нядзельныя школы, арганізуюцца падарожжы па святых мясцінах і г.д), але і ў віртуальнай прасторы. Так, сёння вялікую папулярнасць сярод моладзі набываюць такія сацыяльныя сеткі, як «Аднакласнікі», «Facebook», «УКантакце», у межах якіх існуюць групы «Православная жанчына», «Круніса.info – Хрысціянскі інфармацыйны партал», «Васільіі Вялікіі, Біблейскіі абетаванія», «Доброє

Материнство, отцовство, семья и гендерная идентичность как объекты исследований в психологии, педагогике, культурологии, лингводидактике

слово «Православие», «Поколение» (православны часопіс), Православная молодёжь», «Вера и дело», «Православная молодёжь Мира сего», блогі святароў, правослаўныя форум. Напрыклад, праект «Батюшка онлайн» (у групе 1.750 чалавек) мае вельмі цікавы кантэнт: ёсць і фотаздымкі, і артыкулы на правослаўныя тэмы, і апытанкі і нават арыгінальныя відэаінтэрв'ю з веруючымі. Сваёй мэтай інтэрнэт-праект абвясціў усімі даступнымі шляхамі даступацца да маладых сэрцаў такім незвычайным, але ўсё ж сучасным спосабам. У апісанні групы гаворыцца: «Цяперашняя моладзь жыве анлайн, часцяком аддаючы перавагу віртуальнаму жыццю, а не рэальнаму. Святары правослаўнай царквы вырашылі пайсці ім насустрач, і самі выйшлі на абшары сусветнага сеціва [1]. Не можам не адзначыць у нашай працы самую папулярную правослаўную сацыяльную сетку «Еліцы». Высь што пішучь пра яе на партале <http://www.pravoslavie.ru>: «Правослаўная сацыяльная сетка «Еліцы», якая з'явілася на прасторах інтэрнэту па благаслаўненні Свяцейшага Патрыярха Кірыла ў маі 2014 года, прыцягвае да сябе ўвагу ўсё больш правослаўных хрысціян з усяго свету. Колькасць карыстальнікаў сацыяльнай сеткі, як паказваюць адкрытыя дадзеныя, рэгулярна павялічваецца» [3]. Зыходзячы з вышэйсказанага, ёсць усе падставы сцвярджаць аб існаванні правослаўнага кантэнту ў інтэрнэце.

Дзейнасць царквы ў сучасным грамадстве накіравана перш за ўсё на папулярнасацыялізацыю хрысціянскіх ідэй і каштоўнасцей, захаванне хрысціянскіх заповедзей. Інфармацыйная місія – гэта правослаўнае асветніцтва самых шырокіх пластоў насельніцтва праз усе даступныя сродкі масавай інфармацыі, а таксама праз арганізацыю прыхадскіх бібліятэк і выданне спецыяльнай місіянерскай літаратуры. Для плённай работы неабходна актыўна асвойваць інфармацыйную прастору, выкарыстоўваючы ўсю разнастайнасць найноўшых інфармацыйных тэхналогій. Менавіта таму сёння інтэрнэт стаў неад'емнай часткай нашага грамадства, таму ўсё часцей выкарыстоўваецца як магутны інструмент масавага ўплыву.

На Беларусі большасць храмаў і манастыроў маюць афіцыйныя сайты (<http://spas-monastery.by/>, <http://zhirovichi-monastery.by/>, <http://www.charity.by/> і інш.), рэгулярна абнаўляецца сайт Беларускай Праваслаўнай царквы <http://www.church.by/>. Вядучыя СМІ Беларускай правослаўнай царквы маюць свае старонкі і парталы: часопіс «Минские епархиальные ведомости», часопіс мінскіх духоўных школ «Ступени» <http://www.stupeny.com/>, добра вядомыя правослаўнаму чытачу газеты «Церковное слово» <http://spsobor.by/word/all-issues>, «Преображение» <http://apostol.by> і «Воскресение» <http://oroik.by/gazeta-voskresenie/>, часопісы «Врата Небесные», «Фома», «Поколение», а таксама дзіцячы часопіс «Колыбель», які выдае Наваградская епархія <http://www.eparhia.by/nashi-smi/detskii-zhurnal-kolybel.html>.

Яксна працуе таксама правослаўны інфармацыйны партал <http://www.sobor.by/>, сайт Сінадальнага паломніцкага аддзела <http://pilgrim.by/>, «Хрысціянскі адукацыйны цэнтр імя святых Мяфодзія і Кірыла» <http://www.christeduceneter.by/>, афіцыйны блог аб'яднання моладзі беларускай правослаўнай царквы <http://ombpc.blogspot.com.by/>, сацыяльны адзел Мінскай епархіі беларускай правослаўнай царквы, сайт паваслаўнай архітэктурны Беларусі <http://hram.by/>, сайт правасланай бібліятэкі <http://biblioteka-hram.by/>.

З 2015 года ў мінскім духоўным вучылішчы з'явілася новая спецыялізацыя – «Журналістыка правослаўных СМІ». Сэнс – навучыць веруючых журналістаў гаварыць аб правослаўі на зразумелай мове, выкарыстоўваць вопыт Царквы ў ацэнцы падзей.

Як ужо адзначалася, віртуальная камунікацыя закранае практычна ўсе сферы чалавечага жыцця, і сёння разнастайна прадстаўлены ў інтэрнэце жанры ўсіх функцыянальных стыляў: электронныя версіі часопісаў, тэле- і радыёперадач, чаты, блогі, e-mail, Skype і інш.

Спецыфічнымі інтэрнэт-жанрамі можна назваць крэалізаваныя жанры: матыватар і дэматыватар, вэб-комікс, камічныя відэавербальныя тэксты і інш. Найбольш распаўсюджанымі і арыгінальнымі ў сацыяльных сетках з'яўляюцца матыватары. Гэта гібрыдны жанр, які надзвычай распаўсюджаны у сучаснай маладзёжнай субкультуры побач з дэматыватарамі. Цікава, да апошняга жанра таксама вялікая: дэматыватары ствараюць, абмяркоўваюць, імі абменьваюцца. Дэматыватары – гэта выявы, што складаюцца з малюнка ці фотаздымка і надпісу-слогана. Жанр матыватара і дэматыватара патрабуе спалучэнне вербальнага і невербальнага, захаванне фармата: размяшчэнне выявы ў чорнай (дэматыватар) ці белай (матыватар) рамцы, лозунг (надрукаваны буйным шрыфтам), тлумачэнне ці цытата (надрукаваны дробным шрыфтам). У матыватары, у адрозненне ад дэматыватараў, на першым плане вербальны складнік, візуальны выступае як другасны.

Матыватар – гэта карцінка, якая на нешта натхняе, стымулюе на дзеянне або на нейкія змены. Праваслаўны матыватар можа ўдахаўляць на пазітыўныя змены ў дачыненні да свету, да самога сябе, дапамагае задумацца над тым ці іншым важным пытаннем. Гэта і ёсць **дабрасловы** – інтэрнэт-плакаты, якія спалучаюць фотаздымак і кароткі тэкст, матывуючы на добрыя думкі і ўчынкі. Гэтую ідэю падаў вядомы тэлеведучы і кіраўнік правослаўнай прэс-школы «Аксён Эсцін» Алег Лепешанкоў. Можна ўмоўна падзяліць дабрасловы на групы:

Материнство, отцовство, семья и гендерная идентичность как объекты исследований в психологии, педагогике, культурологии, лингводидактике

багасловаў або іканапісцаў, нават не са святых, але з хрысціян. І роля кожнага хрысціяніна-мужчыны або жанчыны – па словах прэп. Серафіма Сароўскага, «сцяжанне Духа Святога Богага» [2].

5. Дабрасловы, у якіх змешчаны выказванні выбітных пісьменнікаў і філосафаў.

Відавочна, што прааналізаваныя намі праваслаўныя матыватары (дабрасловы), хоць і іграюць пэўную ролю ў распаўсюджванні праваслаўнай сімволікі, але створаны не толькі індывідуумаі ПРАВАСЛАўнай Царквы, але і простымі веруючымі. У матыватарах акцэнт робіцца на праваслаўную аснову краіны, пачуццё гонару і патрыятызму (у Беларусі пачынаюць ствараць сайты і групы ў сацыяльных сетках на беларускай мове).

ПРАВАСЛАўная царква паказвае сябе як суб'ект, які развіваецца і ўмела прыстасоўваецца да сучасных умоў, што за кароткі час здолеў арганізаваць на сваю карысць інтэрнэт-прасторы, тым самым атрымаўшы магчымасць уплываць на вялікую колькасць моладзі.

ЛІТАРАТУРА

1. https://vk.com/batyushka_online
2. <http://www.pravmir.ru/o-roli-zhenshhiny-v-cerkvi/>
3. <http://www.pravoslavie.ru>
4. Миссионерство на «Одноклассниках.ру» [Электронный ресурс]. URL: <http://www.tserkov.info/tio/?id=4410> (обращение к ресурсу 30.04.2016).